

זוהר בראשית פרשת ויחי רכד ע"ב

אמר רבי שמעון, כד אָנא בין אינון
חברייא דבבל, מתפנשי גבאי,
ואולפי מלי באתגלייא, ואינון עיילי
לון בגושפנקא דפרזלא תקיפא,
סתימא מפל סטריין. כּמה זמנין
אוליפנא לון ארחוי דגנתא דמלכא,
אורחוי דמלכא.

כּמה זמנין אוליפנא לון, כל אנון
דרגין דצדיקיא, דבההוא עלמא,
וכלהו מסתפי למימר מלין אלין,
אלא לעאן בגמגומא, בגיני כּד
פסילוסין אקרון, כּההוא פסילותא
דמגמגס בפומיה.

אבל לזכותא דאיננא להו, הואיל
ומסתפי, דהא אורא קדישא, ורוחא
קדישא, אתעדי מנייהו, וינקי
מאורא ורוחא דרשותא אחרא. ולא
עוד אלא דקשת אתחזי עלייהו, ולאן
אינון כּדאי למחמי סבר אנפוי
[דאליהו], כל שפן סבר אנפין
אחרנין.

אבל דא מהנניא להו, דאנא שכיח
בעלמא ואנא סימנא בעלמא, דהא
בחי לא יתיב עלמא בצערא, ולא

אתדן בדינא דלעילא, בתראי לא
יקום דרא כּדרא דא. וזמין עלמא
דלא ישתכח מאן דיגין עלייהו, וכל
אנפין חציפין ישתכחון בין לעילא
בין לתתא, לעילא: בחובייהו
דלתתא, וחציפותא דלהון.

וזמינין בני עלמא, דצווחין, ולית מאן
דישגח עלייהו, יהדרון רישא לכל
סטרי עלמא, ולא יתובון באסוותא.
אבל חד אסותא אשכחנא להו
בעלמא, ולא יתיר, בההוא אתר
דישתכחון אינון דלעאן באורייתא,
ואשתכח בינייהו ספר תורה דלא
משתקר ביה, כּד מפקי האי, בגיניה
מתערי עלאי ותתאי. וכל שפן אי
אכתיב ביה שמא קדישא כּדקא חזי,
והא אוליפנא מלה.

זוהר פרשת פנחס רמד ע"ב

ורבנן דמתניתין ואמוראין, כל
תלמודא דלהון, על רזין דאורייתא
סדרו ליה.